

lid at have til Retten, naar man ikke kunde antage, at der var een Mand i Retten, som kunde udføre disse Forretninger godt, og ialfald var det da kun en Enkelt, der kom til at have dermed at gjøre, og Rettens øvrige Medlemmer vilde ikke bømme i Faveur af ham; den ærede Rigsdagsmand har vistnok ikke nøie tænkt paa, hvorledes Sammensætningen af Sø- og Handelsretten er; der vil ikke der være Spørgsmaal om, at det er faste Medlemmer, af hvilke et enkelt Medlem kan komme til at have disse Forretninger; det ligger i Sagens Natur, at Rettens Medlemmer ikke blive faste, men vekslede; Forretningerne maae derfor snart overdrages til den Ene, snart til den Anden, og vil man vælge eet Medlem dertil, ja, saa har man jo det retskyndige Medlem, der skal fungere i Retten; men den ærede Rigsdagsmand vil vistnok være enig med mig i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at henlægge disse Forretninger under ham, og i alt Fald vil det ærede Medlem være enigt med mig dert, at vil man fremkalde Collisioner ved en Bestemmelse som denne, hvorefter disse Forretninger henlægges under Sø- og Handelsretten, saa maatte det, forbi en saadan Bestemmelse efter sin Natur ikke kan Andet end komme til at fremkalde Forviklinger, i alt Fald være det lofthindige Medlem, som skulde holdes længst borte fra dem, navnlig paa Grund af den hele Stilling, han kommer til at indtage i Retten, nemlig i hans Egenstaaelse af fast Medlem. Jeg kan derfor ikke Andet end meget bestemt modsætte mig det Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at Forretningerne skulle henlægges under Sø- og Handelsretten. Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) bemærkede, at man vilde staae sig bedre ved, at Forretningerne bleve henlagte under Sø- og Handelsretten end under Øvrigheden; men man vover vistnok ikke Noget med Hensyn til Forretningernes hensigtsmæssige Udførelse ved at henlægge dem under Øvrigheden. Det vilde kun være meget daarligt bevendt med Hensigtsmæssigheden af den nye Lov, naar man skulde have Betænkelse ved, at Øvrigheden rigtigt vilde udføre de Forretninger, som Loven henlægger under den. Hvis der udenfor Kjøbenhavn oprettedes Sø- og Handelsretter, vilde det vistnok i det

Mindste for længere Tid blive Øvrigheden, der kom til at udføre de Forretninger med Hensyn til Anmeldelser og hvad dermed staaer i Forbindelse, hvormed Loven handler, og den Øvrighed, til hvem disse Forretninger særligt overdrages, skal man i alt Fald ikke betegne som en saadan, der ikke vil være tilstrækkeligt fiffket til at varetage, hvad der bliver den overdraget.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Fallesens Forslag til § 1:

Istedetfor første Punktum sættes: „Ingen maa drive borgerlig Næring under et Forretningsnavn (Firma), der er forskjelligt fra hans eget Navn, førend han derom for Øvrigheden i den Øvrighedskreds (Jurisdiction), hvorunder eller hvorfra Næringen drives, har gjort fornøden Anneldelse og modtaget Beviis herfor.“
vedtoges med 64 Stemmer mod 1.

Derved bortfaldt Udvalgets Forslag under Nr. 1. og 2.

2) Sammes Ændringsforslag til Udvalgets Nr. 3 til samme Paragraph:

De 3 sidste Linier udgaae, og istedetfor sættes: „Førend han derom for Øvrigheden har gjort fornøden Anneldelse og modtaget Beviis herfor.“
vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag til samme Paragraph med den vedtagne Ændring, saalydende:

Istedetfor sidste Punktum sættes: „Denne Bestemmelse kommer til Anvendelse:

1) Naar en Enkelt vil bruge et Forretningsnavn, der indeholder Andet eller Mere end hans eget Navn, medmindre den Paagjældende er en Enke, som puffer at benytte sin afdøde Mand's Navn, tilspjænde Ordet „Enke!;“

2) Naar Flere i Forening vilde drive borgerlig Næring enten under Deel-